

בא ראה, דוד הפליך אמר, מהלכים ט יהיו לרצון אמר פי, אלו דברים שהחפרש, והגיוון לב - אלו דברים נסתרים שלא יכול בן אדם לפירשם בפיו, זהה הגיוון, שהוא בלב, שלא יכול להחפרש. ועל זה צריך שכבר להחפרש בפה, וזה שפטליות בלב, והכל סוד הוא. אחד נגד דרגה מתחוננה, ואחד נגד דרגה עליונה. דבר שהחפרש, נגד דרגה מתחוננה מהחפרש. אותו שפטליות בלב הוא נגד דרגה פנימית יותר, והכל הוא פאחד. ועל זה אמר יי' היה לרצון אמר פי והגיוון לבו לפניו וגו'.

כמו זה אמר יעקב. בתחלה פרש הזכר בראשו, ולאחר קה הסתר הזכר שפטליות בהגיוון הלב שלא צריך לפרש, שפטותם (בראשית לו) ושמתי את זרעך בחול הים אשר לא יספֵר מרבים.ongan הום הוא הזכר הפטליות בלב שלא צריך לפרש, וכן צריך כמו שאמרנו, כדי ליחד יחד שלם בראשי. אשר הצדיקים שיודעים לסדר שבוח רפונים בראשי ולבקש בקשותם, וכן כתוב (עשה מ') ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתחפָר. בס"א ברוב גם את השני גם את השלישי וכן, שלוש פעמים גם, רמו (ג' ראש מתנות: גואל מרדכי. גואל קשitem) לשולש נאות לעוד שלשה צדוקים, משה מרדכי ממש, שעמיד לאלאן בקרוב).

ויתר יעקב לבדו וגו'. רבינו חייא פתח ואמר, (זהלים צ') לא תאננה אליך רעה ונגע לא יקרב באלהך. בא ראה, כשהברא הקדוש ברוך הוא את העולם, עשה בכל יום ויום מעשהו הרואי לו, ותורי פרשויה. ונתבאר, [אם האמן] ביום קרביעי עשה מאורות, וואז נבראה הלבנה אוּקְמוֹה. ואתמר, (ד"א לג' ומי' ב' יומא)

הא חזי, דוד מלכא אמר (זהלים ט) יהיו לרצון אמר פי, אלין מלין דאתפרשן. והגיוון לבו, אלין מלין דסתימן דלא יכille בר נש לפרשא לוז בפומיה, דא הוא הגיוון דאייה בלבא דלא יכille לאתפרשא.

ועל דא אצטריד מלחה לאתפרשא בפומא, ומלה דתלייא בלבא, וככלא רזא אייה. חד לקלבל דרגא תפאה, וחד לקלבל דרגא עללה. מלחה דאתפרשא לקלבל דרגא תפאה דאצטריד לאתפרשא. ההוא דתלייא בלבא אייהו לקלבל דרגא פנימה יתר, וככלא בחרדא אייהו. ועל דא אמר יהיו לרצון אמר פי והגיוון לבו לפניו וגו'.

בגונא דא אמר יעקב, בקדמיתה פריש מלחה כדקא יאות, ולכתר סתים מלחה דאייה מליא בהגיוון דלא אצטריד לפרשא. דכתיב, (בראשית לב) ושמתי את זרעך בחול הים אשר לא יספֵר מרבים. הכא אייה מלחה דתלייא בלבא דלא אצטריד לאתפרשא. ובן אצטריד כדקאמון, בגין ליחדא ייחדא שלים כדקא יאות. ובאיין איינון צדייקיא דידעי לסדרא שבחא דמאיריהון כדקא יאות ולמבעי בעותהו, ובגין כך כתיב (עשה מ') ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתחפָר. (ס"א כתיב גם את השני גם את השלישי וכן, שלוש פעמים גם רמו (ג' ראש מתנות: גואל מרדכי גואל קשitem) נאולות על ידי שלשה צדוקים משה מרדכי שעתיד לנאלנו בקרוב): ניזהר יעקב לבדו וגו'. רבינו חייא פתח ואמר, (זהלים צ') לא תאננה אליך רעה ונגע לא יקרב באלהך. פא חייא, פא ברא קדשא בריך הוא עלמא עבד בכל יומא רוימא (דף קסט ע"ב) עבידתיה דאתחזי ליה ויה אוקמה. ואתמר, (ד"א לג' ומי' ב' יומא) ב' יומא